

af rentefradragsretten? Det var noget, man måtte se på. Det der med topskatten var da også noget, man måtte se på. At beskære studerendes SU var da også helt i orden, det var alt sammen noget, man ville se på.

Må jeg minde om, at hr. Ole Sohn, tidligere formand for Danmarks Kommunistiske Parti, udtalte, at Skattekommissionen ramte inden for skiven, og at der ikke var noget, der kolliderede med det fælles udspil fra SF og Socialdemokraterne.

Når jeg tager begge partier sammen nu, er det, fordi man netop har allieret sig i den blok, hvor man sagde: Vi kommer sammen, og vi går sammen. Og derfor var det, at Dansk Folkeparti måtte blive siddende og gøre det, som jeg egentlig tror, at Socialdemokratiet gerne ville have gjort, hvis man altså ikke bare lige var gået og havde lukket døren igen efter sig, da man gik ud.

Kl. 11:31

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Henrik Sass Larsen.

Kl. 11:31

Henrik Sass Larsen (S):

Men er der så ikke social slagside i det her? Altså, uanset beskyldningerne om, at det nu er Socialdemokratiets og SF's skyld, at det er endt med en skattereform, der ser sådan her ud, er det jo en meget, meget spændende forklaring. Vi var ganske vist ikke inde ved forhandlingsbordet, men det var fru Pia Kjærsgaard, men nu er det så vores skyld.

Fru Pia Kjærsgaard, du skal forklare alle pensionisterne derude ...

Kl. 11:31

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Man skal huske at bruge tredjeperson i tiltalen.

Kl. 11:31

Henrik Sass Larsen (S):

Fru Pia Kjærsgaard skal forklare alle pensionisterne derude, hver og en, at når de ser på bundlinjen i 2019, kan de se, at Dansk Folkeparti har siddet og sagt ja til et forlig, hvor de får 550 kr. om året, inden de er begyndt at betale nogle af erhvervsafgifterne, hvor et akademikerægtepar, som tjener 1,5 mio. kr. om året, får 71.272 kr. i skattelettelse. Hvordan kan man mene, at det er socialt retfærdigt? Hvorfor i alverden sagde Dansk Folkeparti ikke bare, at de ikke ville være med til det?

Kl. 11:32

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 11:32

Pia Kjærsgaard (DF):

Altså, nogen skal jo blive siddende ved forhandlingsbordet. Vi skulle have den her reform igenem. Vi kunne selvfølgelig godt have sagt, at vi går og smækker med døren, ligesom Socialdemokratiet gjorde. Hvorfor i alverden skulle vi det? For det, der var det afgørende – jeg skal nok komme tilbage til selve spørgsmålet – var jo faktisk, at skattestoppet, som Socialdemokratiet langt hen ad vejen tilsluttede sig, kunne fortsætte, efter vi havde lavet den her skattereform, skatteaftale, forårspakke, kald det hvad man vil. Det var det, der var ganske afgørende. Hvis Socialdemokratiet havde tilsluttet sig den betingelse, havde Socialdemokratiet kunnet være med.

For at komme tilbage til spørgsmålet: Ja, Dansk Folkepartis udgangspunkt, da vi skulle gennemføre den her forårspakke, var, at ingen måtte tabe på det, overhovedet. Og så er skattesystemet jo altså ordnet på den måde, at den gruppe, der tjener mest i det her samfund, også i forhold til sådan en reform, kommer til at få forholdsmæssigt mest ud af det. Det, vi godt kunne have ønsket, var naturligvis, at andre havde fået mere ud af det, altså gruppen med de lavere indkomster. Men udgangspunktet er, at ingen taber, og alle har fået noget ud af det, også uden Socialdemokratiets hjælp.

Jeg ved godt, at man ikke kan spørge, men jeg synes, at ordføreren fra Socialdemokratiet er forpligtet til at sige, hvordan det nu lige er med Socialdemokratiets skattepolitik. Må jeg så spørge Socialdemokratiet: Hvad er det, man vil sætte i stedet? Hvorfor har vi ikke fået noget bud på det? Der har været meget, meget store chancer for at fortælle det, vi har intet hørt.

Kl. 11:34

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Det er hr. Henrik Sass Larsen.

Kl. 11:34

Henrik Sass Larsen (S):

Jeg kan forstå på Dansk Folkeparti, at det er sådan, at hvis man først sætter sig ind til bordet, er man nødt til at blive siddende, og så må man tage, hvad der kommer. Men man kunne have valgt en anden strategi. Man kunne have sagt: Vi synes ikke, at det skal indrettes sådan, at de, der har de allerhøjeste lønninger, bare skal have de allerstørste skattelettelser. Man kunne have vendt den om, vil jeg sige til fru Pia Kjærsgaard, og have sagt: Næ, vi synes faktisk, at det måske mere er nogle af dem, som har de allerlaveste indkomster, f.eks. nogle af pensionisterne, som